

Kriza Vlade i njezina ostavka uzburkala je političku vodu u kojoj je HSLS, imenom Dražena Budiše, postao gubitnikom. Nakon ove krize formiraju se, u osnovi, dvije stranke: HDZ i SDP. Isključivanje Ivića Pašalića iz HDZ-a; HDZ nas pokušava uvjeriti da se stranka formira i demokratizira. Sanader zna da nije problem (samo) u Iviću Pašaliću. Problemi su daleko brojniji. Kako ne želim govoriti o imenima dovoljno je podsjetiti da je HDZ bio gotovo deset godina na vlasti i da je ostavio vrlo zabrinjavajuće stanje novoj vlasti. Ipak SDP je abolirao HDZ ne objavljujući stvarno stanje stvari. Koji su tome razlozi ja neznam ali je van svake sumnje da se je, u drugom koraku, nastavilo sa prethodnom politikom. Bilo kako bilo, glede svojih učinaka, u vrijeme dok je HDZ obanšao vlast, stvari danas stoje povoljnije za HDZ nego SDP.

Raskol u HSLS-u je danas daleko dramatičniji nego je to bio u vrijeme izdvajanja LS-a. U prvom slučaju se je radilo o HSLS-u u oporbi. U drugom HSLS je bio značajan činbenik u obanašanju vlasti što je zadovoljilo mnoge apetite. HSLS naprasno prelazi u opoziciju i to podiže tenzije u samoj stranci jer projekat Dražena Budiše nije prošao. Pobjednici na lovorikama gubitnici na đubrištu - uvijek je to tako.

Ostale stranke u koaliciji djele sudbinu SDP-a i to ih u velikoj mjeri čini toliko «vjernim strankama». Dugo sam smatrao da bi HNS mogao iznjedriti novu opciju ali se je i on utopio u postojeće tokove. HSS će svakako zadržati, ili možda čak poboljšati, svoju poziciju ali mi se čini pretencioznim da bi on mogao biti nova opcija.

Stručnjaci i neazvisni ekonomisti koji bi mogli i želili boljitak jednostavno znaju da nemaju mogućnosti da bilo što učine. Postojeći scenariji svih, pa i ekonomske, politika ostaju u postojećem okviru. Za promjene potrebna je nova kombinacija koju danas, godinu dana pred izbore, nitko iz Koalicije ne želi.

Kao što sam već pisao ništa se nije dogodilo jer se ništa nema dogoditi. Ovdje mislim na dobro jer nam se loše stvari stalno događaju i na njihovo umnožavanje već smo navikli.

U narednom razdoblju bit će izuzetno teško održati tzv. tvrdo budžetsko ograničenje i tako će se poništiti i ono što predstavlja poboljšanje ili kako to ekonomisti krste: «zaokret u ekonomskoj politici». Jasno radi se o vektorskom promjenama čiji kvantitativan učinak je nedovoljan da bi se dobila prolazna ocjena. Prema tome, u narednom razdoblju treba se uvijek pitati u kojoj je vezi bilo koja mjera sa predstojećim izborima.

Izneseno pokazuje da je danas Ivica Račan jedino rješenje. Za eventualne promjene ćemo morati sačekati slijedeće izbore. To što će stanje biti složenije i cijena veća nikoga ne brine. Uostalom postoji uporna divergencija između države (koju predstavlja vlast) i njezinih građana (koje nitko ne predstavlja).